

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780–1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Stockholm d. 19. Sept 1797,

Min Sista Bror!

Tackägelse! tackägelse! för det sista brefvet och för alla
och för allt godt som kommit från Brors välgonande
hand — Jag skulle så gärna offrat så mycket godhet
något ädlare verk än detta vardags språket.

Men Pegasus är mig för snar,
för hög at rida, på min ära,
jag får ej komma honom nära
förr än han spegrar sig och snar.

Blott Helgren kunde honom styra,
blott Leopold ännu för snar

at tygla rätt hans vilda yra.
Mid Sjoberg han så stadigt går,
men gör sig understundom rolig,
och mid Franzen, snak och förtrolig,
han lämnar endast gracers snar.

Så väl den som så får färdas fri verld igenom! — En
annan fattig stackare, som mid mycket moda måste trä-
ka sin väg fram till Sots, måste skal ju nödvändigt
komma på efter katten, om ej en mild och vänlig hand
då och då räddas honom.

I går emottog jag af Hofjunkaren Dahlgren med sterkt
klappande hvita halvingar från mitt kära Norrköping
Hvad jag längtar at snart få komma dit igen! Hvad
jag skulle bli lyckelig at åter få se de förordnade
värda vänner till et tackfamt brev och se Sriden och
sälheten de ur deras blickar. - Många gånger då jag
är ensam inbillar jag mig vara der jag önskar; inbil-
lar mig åter njuta att hvad jag der njutit,

och bli så lycklig, ~~blir~~ ^{blir} i min själ
och känner inte bordens trycka;
men äger hertens fröjd och väl
i känslan af min förordna lycka.

Då ser jag framst bland bilderna
af mina lyckligaste dagar
de begge goda ånglane,
som varit mina trostare
och som ännu mit qual beklagar.

Då ser jag i fullkomlig dag
hvart enda fint och ädelt drag
~~af~~ ^{af} deras omma, goda hjertan;
och glömmur sorgen, glömmur smärtan
och glömmur ödets hårda lag.

Wemmisboikens hafva redan varit hos Fru Widdrons —
Hon är wiss på, säger hon, at den föta Fru Luudahl
blifvit ond på hennes illa skrifna bref, efter hon intet
svarat henne med en enda rad eller hälsning —

Emidlertid skal jag supplicera om min ädmuntaste
hälsnings framförande till Nerdig Syfter, om hon ikke
glömt en opärdnad och upriktig vän.

H. Kullberg.

P. S. Jag hade skrifvit detta föredin postdag, men kom ut
at lämna det på posten. Då tänkte jag äfwen midsända en
grafskrift af Fru Widdrons öfver hennes son, men som jag
id mogna eftersmiande finner hvilken kontrast hennes skons
harmoniska verser skolas göra emot mina, så skal jag spara
dem till nästa gång och i stället skicka en grafskrift som
jag öfversatt ut Perers Danska böcker, så lydande:

Frid för dem, som slubba lifvets smarta!
Frid för dem, som bara bordan an!
Frid och himmelst trost för hvar hjerta,
som en vän har ägt och missat den!

Salz

Säll den, från Skoflet till det höga,
till vår bildnings sköna himmel går!
Äldrig mer skal från hans brustna öga
jordens jammur ^{pråsa} ~~laxa~~ / gvallets lår.

Tornets tagg din dot så ofta sårar,
som af falska roser dölgis här;
der i lugnet ingen glädje darrar,
intet sårat hjerta blöder der.

Vi som fått en vän en älskling ^{sakna} ~~marke~~
sorgsna Sinnen! hvarför gråter du?
roligt har han somnat och skad vakna
~~skada~~ ~~isomman~~ ~~skada~~ ~~småga~~ ~~harta~~
up i glädjen
~~skaran~~ ~~vaxel~~ ~~mar~~ ~~fälcar~~ ~~an~~ ~~vi~~!

Milda Fader! styrk vårt svaga hjerta!
Löre op på sanningsväg din hand!
at vi utan saknad, utan smarta
glade kunna lämna sorgens land.
